

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ПРОТИДІЇ ПОШИРЕННЮ ФЕЙКІВ ЯК СКЛАДОВА РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Євгенія Сергіївна ЛОГВИНЕНКО,

канд. юрид. наук, доц.,
доцент кафедри конституційного і
міжнародного права факультету № 4
Харківського національного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0000-0002-7687-843X>

Владислава Олегівна КОРШИКОВА,

курсант групи Ф4-301 факультету № 4
Харківського національного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0009-0008-4294-564X>

INTERNATIONAL COOPERATION IN COUNTERING THE SPREAD OF FAKES AS A COMPONENT OF THE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR

International cooperation in countering the spread of fakes and disinformation related to the russian-Ukrainian war is important for ensuring information security and maintaining stability in our state. Fake news and disinformation may significantly undermine public trust, contribute to the escalation of conflict, and influence the domestic and foreign policies of countries. There has been identified the main directions of international cooperation in this area in the thesis of the report.

Міжнародне співробітництво у протидії поширенню фейків та дезінформації, пов'язаних із російсько-українською війною, вкрай важливе для забезпечення інформаційної безпеки та збереження стабільності в нашій державі. До того ж, фейки та дезінформація можуть значно підірвати довіру громадськості, сприяти ескалації конфлікту, та впливати на внутрішню і зовнішню політику країн [1].

Можна визначити основні напрями міжнародного співробітництва у цьому контексті:

1. Інформаційний обмін (обмін інформацією між країнами про виявлені фейки задля вчасного і більш ефективного реагування на них).
2. Спільні дослідження (співпраця відповідних дослідницьких організацій та установ щодо виявлення джерел поширення дезінформації).
3. Міжнародні стандарти та практики (створення міжнародних стандартів та узагальнення вже існуючої практики щодо інформаційної безпеки та протидії дезінформації).
4. Кіберзахист (розвиток міжнародного співробітництва задля створення ефективного кіберзахисту, який убезпечив нормальне функціонування життєво важливої для держави інфраструктури).

5. Освіта та інформаційна грамотність (запровадження освітніх програм з метою підвищення інформаційної грамотності громадян, формування необхідних знань, які б дозволяли відрізнити правдиву інформацію від фейків).

6. Міжнародні санкції (впровадження міжнародним співтовариством санкцій проти поширювачів фейків та дезінформації, це може бути як країна, юридична або фізична особа).

Отже, край важливою є координація зусиль країн та міжнародних організацій у боротьбі з фейками та дезінформацією. Це може суттєво зменшити вплив дезінформації на громадськість і забезпечити більшу інформаційну безпеку в державі.

Також треба звернути увагу не те, що пропонується використовувати міжнародний досвід, зокрема, НАТО. У протидії дезінформації, НАТО сповідує підхід заснований на фактах, надійних та прозорих публічних комунікаціях стратегічного характеру [2]. Фахівці НАТО будують свою роботу не лише реагуванням на ворожі інформаційні операції та спростування фейків, а й побудовою свого роду “інформаційного імунітету”, який робить населення більш стійким до ворожих наративів. Науковці, військові та політики системно і фахово аналізують природу фейка, аргументовано його спростовують, з'ясовують походження та вживають необхідних заходів щодо перекриття каналів його поширення [2].

Принагідно зауважимо, що з початком повномасштабного вторгнення росії 24 лютого 2022 року в українському сегменті Facebook та Telegram, як і взагалі в Україні, відбулося значне зростання патріотизму, проукраїнських та, відповідно, антиросійських настроїв. Все це не могло не вплинути на форми, які була вимушена приймати пропаганда, щоб досягати своєї мети [3].

Як висновок можемо зазначити, що міжнародне співробітництво у протидії поширенню фейків та дезінформації, пов'язаних із російсько-українською війною, є критично важливим для забезпечення інформаційної безпеки та стабільності як у державі, так і у світі. Об'єднані зусилля країн і міжнародних організацій дозволять більш ефективно виявляти, припиняти і контролювати поширення фейків і дезінформації, які можуть підірвати довіру громадськості, вплинути на конфлікт і внутрішню політику країн. Тільки завдяки спільним зусиллям можна досягти значущого прогресу у цій важливій справі і забезпечити більшу інформаційну безпеку.

Список використаних джерел:

1. Україна, Литва та Польща в ООН привернули увагу країн-членів ООН до російської дезінформації та мови ворожнечі. URL: <https://mfa.gov.ua/news/ukrayina-litva-ta-polshcha-v-oon-privernuli-uvagu-krayin-chleniv-oon-do-rosijskoyi-dezinformaciyi-ta-movi-vorozhnechi>
2. НАТО проти дезінформації: як Україна може розвивати співпрацю з альянсом. URL: <https://prismua.org/nato3/>
3. Тренди дезінформації та пропаганди в соціальних медіа Півдня України за 5 місяців війни. URL: <https://intent.press/publications/medialiteracy/2022/trendi-dezinformaciyi-ta-propagandi-v-socialnih-media-pivdnya-ukrayini-za-5-misyaciv-vijni/>